

Bayer Zsolt: Európa

2016 október 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Mert Európa ma mi vagyunk. Mi maradtunk. Európa ma ide szorult vissza, a mindig lesajnált, mindig lenézett, mindig kiröhögött, mindig meggyalázott Közép-Európába.

Az ENSZ tavalyi demográfiai el?rejelzése (World Population Prospects) a következ? f? megállapításokat teszi: századunkban a Föld népessége nagyjából ismét megduplázódik (a jelenlegi hétmilliárdról 13,5 milliárdra n?).

Felmerül a kérdés: képes-e a Föld egyáltalán eltartani ennyi embert, különösen, ha továbbra is ilyen módon szipolyozzuk ki er?forrásait? Mai tudásunk szerint a válasz: nem. Vagyis ez a népességrobbanás önmagában katasztrófa.

De az igazi katasztrófa, ha megnézzük e népességrobbanás részleteit! Ugyanis az el?rejelzés szerint az el?ttünk álló néhány évtizedben Afrika népessége megduplázódik, a század végére pedig megnégyszerez?dik(!), Ázsiáé nagyjából megduplázódik, Dél- és Közép-Amerikáé nagyjából a másfélszeresére emelkedik, Észak-Amerika és Ausztrália nem mutat jelent?s változást, vagyis szinten marad, és egyedül az európai bennszülöttek, vagyis mi, európai fehér emberek produkálunk szignifikáns népességcsökkenést.

A történelem könyörtelen leckéje: akik nem képesek biológiai értelemben kitölteni a teret, ahol élnek, azok helyére benyomulnak azok, akik képesek a szaporodásra.

Az európai fehér ember pedig mára elveszítette két alapösztönét: az önfenntartás és a fajfenntartás ösztönét. Ez tragédia. Ez a teljes pusztulás el?szobája. Ha minden így marad, akkor csak id? kérdése, hogy mikor t?nik el örökre az európai, keresztény, fehér civilizáció. Erre persze lehet azt is mondani, hogy kit érdekel, mi lesz évtizedek múlva. Lehet ezt mondani. De így csak az gondolkodhat, akinek nincs gyereke. Akinek vannak ivadékai, az felel?sséget érez a jöv?ért, és képes továbblátni a következ? pillanatnál. Annak nem mindegy, milyen világot hagy maga után, mit hagy az utódaira. Mert az európai, keresztény ember mégiscsak kapcsolatban áll az örökkévalósággal. Az örökkévalósággal pedig az Istenen kívül csak az utódainkon keresztül állunk kapcsolatban.

Ez tehát a demográfiai helyzet. Ideje lenne szembenézni vele. Ideje lenne végiggondolni, mi következik mindebb?l. Mondjuk, mi lesz, ha Afrika tényleg elindul? Mai tudásunk szerint az észak-afrikai és a szubszaharai térségb?l nagyjából harmincmillió ember készül átkelni Európába. Mi lesz, ha a megduplázódott népesség? Ázsiából majd hatvanmillió, a négymilliárdos Afrikából pedig majd egymilliárd akar átkelni a Földközi-tengeren? Mert már most nincs mit enni és inni, akkor pedig végképp nem lesz! És akkor az ember elindul! Nos? Akkor mit tesz majd Európa? Nyálfolyató idiótaként továbbra is behordjuk majd ?ket Lampedusára, vagy akkor eljön a Mad Max világa, és addig lövünk, amíg megolvad a fegyver csöve?

Mi lenne, ha ezek helyett Európa elkezdene gondolkodni?

Persze kérdés, van-e még Európa?

Mi itt, az egykori Fal rossz oldalán, évtizedekig ?rizgettünk egy álmot Európáról. Volt nekünk egy békebeli Európánk. S amikor kicsit enyhült a borzalom, s eljutottunk oda, akkor ámultunk a mi békebeli Európánkon, és vágyakoztunk oda. Elámultunk a kedélyes és szép Bécsen, a derék német burgerek gyönyör?séges, kristálytiszta, ékszerdoboz városain, vagy csak álltunk Párizsban, a Pont Neufön, és bámultuk a Szajnát, álltunk a Sacré-Coeur lépcs?jén, s néztük ámulva a szerelmesek városát, vagy a Montmartre és a Quartier Latin valamelyik bájos kocsmájában egy calvadosszal áldoztunk Ravic, Morozov és Aristide Bruant emlékének. Vagy odaszeg?dtünk Szerb Antal nyomába Itáliában, és sóhajtva láttuk, hogy ott tényleg „úgy hajigálóznak a kétezer éves cserepekkel a gyerekek, mint otthon a papsajttal”.

Ez az Európa nincsen többé.

Nem tudom, hogy örökre elveszett, vagy még visszahozható, de ma, most nincsen, ez a szomorú, kétségbeejt? tény. Menjetek el, és nézzétek meg a saját szemetekkel. Nézzétek meg, hogy néz ki ma Bécs, nézzétek meg, mivé lettek a gazdag német burgerek ékszerdoboz városkái. Nézzétek meg a mai Münchent… Uramisten… Menjetek el Rómába, Nápolyba, és zokogjatok. Menjetek fel a Sacré-Coeurhöz, és nézzétek, hogyan árulják a lépcs?kön a mindent ellep? feketék a hamisított bóvlit. Próbáljatok ki egy romantikus esti sétát Marseille-ben…

A mi békebeli, gyönyör?séges Európánk oda van…

S ha most egy marslakó érkezne közénk, s neki kéne elmagyarázni, milyen is volt a mi békebeli Európánk, a mi

derék marslakónkat ma kizárólag Prágába, Krakkóba, Varsóba, Pozsonyba, Kassára, Budapestre, Sopronba és Egerbe vihetnénk.

Mert Európa ma mi vagyunk. Mi maradtunk. Európa ma ide szorult vissza, a mindig lesajnált, mindig lenézett, mindig kiröhögött, mindig meggyalázott Közép-Európába.

Ezt az Európát kell most megvédenünk. Mindenáron. A többit meg majd meglátjuk…

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló